

Սայաթ Նովա

Մշու սուլթան սուրբ Կարապիտ

Էս մուխամմազ է, Արութինի ասած:

Մշու սուլթան սուրբ Կարապիտ, երկինքն է հասյալ գովքը քո.
Գլուխ վարթապիտ ճշմարտության, չկար հավասար ոքը քո.
Խոսկիտըդ անգին շավահիր, լալ էս թափյալ բերնոքը քո.
Որովայնե երգիրպաքիր, արմազյալ ին ծնողքը քո.
Անապատեն բարբառեցար, հրաշախոս շրթնոքը քո:

Գընացիր գետը Հորդանան, տերըն ինքը մըկըրտեցիր.
Տիրոջը դու ցուցիր մարդկանց երրությունը հայտնեցիր.
Յիս վասըն այն ուրախ եմ շատ՝ չար սատանեն կոռցրեցիր.
Երեսուն ամ ի մեջ այրի, վասն աշխարին աղոթեցիր.
Մեղրը վայրի վայիլիցար, շատ քաղցրը ին քարոզքը քո:

Գրյալ է ի մեջ սուրբ գրքի, Օվաննես միծի ծնունդկանանց.
Ջարյամբ քո հոգիք փրկեցիր, թագ ու պարծան իս կուսանանց.
Հրիշտակնիրըն իջան յիրգնուց, պըսակ լուսո առիր անանց.
Խաչապաշտյաց հիմըն դառար, աշտանակ իս ամեն վանանց.
Մասունքըդ ամեն տիղ ծավալի, ամեն տիղ է լույս-շողքը քո:

Կըռապաշտը քիզ հյուր կանչեց, գօրս ամենայն յուր հավաքյաց.
Բազմությունը եղ հուզյալ՝ եխպոր ախշիկը չը խաղաց.
Երդում կերավ գահի վերա, ի՛նչ որ ուզես, կու տամ՝ ասաց.

Մարգարեի գլուխը ցանկաց, ջալլաթը շուտով գրլխայտաց.
Օխտըն անում հիշատակեցին, որ կտրեցին շըլինքը քո:

Ի՛նչ հրաշալի կերպ ունիր դուն, սանդարամիտը զօրոք սարսյալ,
Տարտարոսը հայտնի արիր, ավետիս համայն առաքյալ.
Դըրախտի հրիշտակըն ի դուն, սուրբըդ սըրբոց սիրտըդ մաքրյալ.
Սայաթ Նովա՛ն շատ կու ողբա, աղաչում Է երեսն անկյալ.
Մեղավորաց մեղկը հալե, լուսվ լի Է տապանքը քո: